

Ο Θάνατος του «Αγροτάκου» στον αγροτουρισμό

Δημήτρης Μιχαηλίδης

Ένα ακόμα καρφί έβαλε η «όμορφη» κα Ο. Κεφαλογιάννη στους αγρότες, αφαιρώντας αντικείμενο των αγροτικών επαγγελμάτων από τους επαγγελματίες αγρότες, με την συνέργεια-ψηφισή από τους Βουλευτές της τροπολογίας για τον Αγροτουρισμό.

Μέχρι σήμερα όλοι γνώριζαν ότι αγροτουρισμός ήταν προσφορά τουριστικών υπηρεσιών από επαγγελματίες αγρότες. Με την τροπολογία που ψηφίστηκε ο αγροτουρισμός ορίζεται πλέον ως αυτοτελής ή συνεργαζόμενη τουριστική επαγγελματική δραστηριότητα, «ροκανίζοντας» το πεδίο των αγροτικών επαγγελμάτων.

Τα αγροτικά επαγγέλματα μέχρι σήμερα ήταν ο γεωργός, ο κτηνοτρόφος, ο ψαράς και ο δασοκόμος και, ΜΟΝΟ συμπληρωματικά προς τα τέσσερα παραπάνω, η παραγωγή ενέργειας, η μεταποίηση και εμπορία των ιδιοπαραγόμενων προϊόντων και ο αγροτουρισμός.

Μέχρι σήμερα ο αγροτουρισμός, από πλευράς στρατηγικής, ήταν η διαχείριση κινδύνων των ετεροβαρών ετήσιων «συμβολαίων με τον Θεό», που έκαναν οι πραγματικοί επαγγελματίες αγρότες. Έτσι, οι αγρότες, είχαν ένα 10-20% εισόδημα από εναλλακτική πηγή, που μπορούσε να τους εξασφαλίσει την επιβίωση, σε περιπτώσεις δυσμενών εξελίξεων στην αγροτική παραγωγή ιδιαίτερα λόγω καιρού ή ασθενειών.

Στον χώρο της αγροτικής κοινωνίας τα αγροτικά επαγγέλματα δρούσαν συμπληρωματικά, μόνα περιθώρια για άμιλλα. Με την εισαγόμενη απορύθμιση εξωθούνται πλέον οι τοπικές κοινωνίες στον άκρατο ανταγωνισμό, χαρακτηριστικό της οικονομίας της αγοράς, που, από ότι καταγράφεται διεθνώς, είναι ο θάνατος της κοινωνικής οικονομίας, και της κοινωνίας, κατ αρχήν της αγροτικής.

Με την μορφή «μνημόσυνου», αν προσπαθούσαμε απλά να καταγράψουμε τις ευθύνες για τον «θάνατο του αγρότη», την καταστροφή της αγροτικής κοινωνίας και την

προεξοφλούμενη ίδια κατάληξη των ελλήνων, ως πολιτισμού, εύκολα θα εντοπιζαμε, χωρίς πρωταγωνιστική κατάταξη:

1. 1.Την κατάργηση της Συνεταιριστικής Σχολής της ΠΑΣΕΓΕΣ, που προφανώς υποδήλωνε την οργανωμένη προσπάθεια διάλυσης των αγροτικών κοινωνιών, σηματοφόρος των οποίων ήταν οι συνεταιρισμοί-συνεργατισμοί και η συλλογική δράση.

2. 2.Την εξαγορά των αγροτοσυνδικαλιστών, με τις επιχορηγήσεις, τις υπερβολικές ημεραργίες, τις πολυτελείς φιλοξενίες και την ανάρμοστη για επαγγελματίες αγρότες συμπεριφορά των συντεχνιών των αγροτοσυνδικαλιστών. Ακόμα και σήμερα υπάρχει «τάχα» τριτοβάθμια αγροτική συνδικαλιστική οργάνωση που επί έξη-6 σχεδόν χρόνια εισπράττει επιχορηγήσεις για την λειτουργία της, χωρίς να έχει κάνει εκλογές στην βάση της, εξασφαλίζοντας αλληπάλληλους δικαστικούς διορισμούς. Τελευταία μάλιστα επιδιώχθηκε να ξαναχρηματοδοτηθεί αυτή η ονομαστικά συνδικαλιστική οργάνωση με επιμήκυνση του νόμου 4015.

3. 3.Την ανικανότητα να αντιληφθούν τον ρόλο και την λειτουργία της αγροτικής κοινωνίας, ή εσκεμμένα να θέλουν να την διαλύσουν, οι ποικιλώνυμοι-αυτοορισθέντες ή ετεροκαθορισθέντες οργανισμοί και Αναπτυξιακές Εταιρείες, οι οποίες, στην προσπάθεια εξασφάλισης των μισθών των υπαλλήλων, διευθυντών και Γενικών Διευθυντών, κατασπατάλησαν τα χρήματα που εξασφάλισαν οι αγρότες από την Ευρ. Ένωση και τον FEOGA στα προγράμματα Αγροτικής ανάπτυξης, όπως το LEADER και τα ΟΠΑΑΧ, όχι σε αγρότες, αλλά δημιουργώντας μια νέα περίεργη τάξη νέων επιχειρηματιών που υφάρπαξαν τα αντικείμενα των αγροτικών επαγγελμάτων, για να δημιουργήσουν ένα νέο επαγγελματικό χώρο, που ονόμασαν «αγροτουρισμό». Δεν ήταν Αγροτουρισμός αλλά Τουρισμός Υπαίθρου.

4. 4.Την διάθεση των νέων αυτών επαγγελματιών, προερχόμενων από διάφορους κύριους επαγγελματικούς χώρους, όπως: Σύμβουλοι Επιχειρήσεων, Ελεύθεροι επαγγελματίες, συνταξιούχοι, σύζυγοι Δημοσίων Υπαλλήλων κλπ, οι οποίοι βρήκαν «απροστάτευτο» ανοιχτό, επαγγελματικό χώρο στον αγροτικό τομέα, αξιοποίησαν ένα καλό brand name του «ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΥ» και αυτοπροσδιορίστηκαν, χωρίς κάποια ορατή ηθική αναστολή, «επαγγελματίες του Αγροτουρισμού».

5. 5.Την επιρρεπή σε πιέσεις πελατειακή κυβερνητική πρακτική, ακόμα και μέχρι σήμερα, χωρίς να την έχει ταρακουνήσει η κρίση της ελληνικής κοινωνίας, αξιοποίησαν επιτυχώς αυτοί οι επαγγελματίες, ατυχώς για την ελληνική κοινωνία, πιέζοντας πολιτικά, με την ψήφο τους, σε αδύναμες πολιτικά καταστάσεις, και δηλώνοντας ψευδώς, και διεθνώς αντιεπιστημονικά, εκπρόσωποι του αγροτουρισμού, αφού υπήρχε πλήρης απουσία νομοθετικού προσδιορισμού του όρου αγροτουρισμό.

6. 6.Την αδύναμη κυβερνητική συνοχή, σίγουρα υπάρχουν πιο δόκιμοι όροι, που πιθανόν εμπίπτουν σε αποκάλυψη «μυστικού», και τα «παιχνίδια» εξουσίας και κομματικών ισορροπιών και προσωπικών στρατηγικών που αναπτύσσονται τελευταία στον κυβερνητικό χώρο. Έτσι ποδοσφαιρικές ορολογίες και «πέρασε» συνόδευσαν την κατάσταση που δημιουργήθηκε στην κυβέρνηση, αντί στρατηγικών τεκμηριωμένων επιλογών.

7. 7.Το ισχυρότατο, ακόμα και τεχνητά, λόμπυ των ξενοδόχων, που περίπου, ως σηματοφόρος της ανάπτυξης και της «σωτηρίας της πατρίδας» προβαλλόμενο, πετυχαίνει να απορροφήσει, σαν μια «νέου τύπου μαύρη τρύπα» κάθε πιθανόν ιδιωτικά κερδοφόρα δραστηριότητα, όπως δάση, παραλίες, αγροτουρισμό, επιδοτούμενη απασχόληση,

πολιτισμό κλπ κλπ κλπ

Οι συμπολίτες, και ιδιαίτερα οι αγρότες, πνιγμένοι στην εναγώνια αναζήτηση του επιούσιου και του περάσματος της καθημερινότητας, εν μέσω της κορύφωσης της έντασης των θερινών αγροτικών δραστηριοτήτων, με κατεστραμμένη την συλλογική συνδικαλιστική επαγγελματική τους έκφραση, απέναντι στα ισχυρά οικονομικά λόμπυ και με μια πελατειακή αδύναμη κυβέρνηση, σε περιβάλλον ανυπαρξίας της κοινωνίας και της ηθικής, το μόνο που ελπίζουν είναι σε ένα όσο το δυνατόν χωρίς πόνο θάνατο του αγροτάκου, όπως το θεατρικό έργο «ο θάνατος του εμποράκου». Τελικά η κυβέρνηση και η οικονομική ολιγαρχία κατάφεραν, σε αυτήν την περίπτωση του αγροτουρισμού, να βρουν έναν ακόμα αδύναμο κρίκο, να θάψουν την πραγματική οικονομία και την κοινωνία, και να μετατρέψουν την ζωή σε «θεατρικό δράμα».

Για την πρώτη καταγραφή, Δημήτρης Μιχαηλίδης, 6998282382